
ПРАВЕДНИКИ

Філіппова Євдокія Павлівна (1906-1978)
Філіппова Лідія Федорівна (1930)
Зорич (Філіппова) Ніна Федорівна (1928)

ВРЯТОВАНІ

Гаріна Нінель Юріївна (1924)
Гарін Анатолій Юрійович (1927-1942)

Є.П. Філіппова

Л.Ф. Філіппова

Н.Ф. Зорич

Н.Ю. Гаріна

Провівши чоловіка на фронт, Євдокія Павлівна Філіппова залишилася з трьома доньками – Ніною, Лідією та Аллою. Вона дружила з Феодосією Павлівною Гаріною, чоловік якої був євреєм.

29 вересня Гаріна не повела своїх дітей Ніну і Толю на Сирець, а залишила їх у Філіппових. Ніні Гариній виповнилося 17 років, брат був молодшим. Сусідка загрожувала видати дітей, але Євдокія Павлівна ховала їх на антресолі, сходи на яку закривалися великим буфетом. Під час облав і перевірок документів Євдокія Павлівна брала на руки трирічну доньку Аллу, а Ніна з Лідою ставали поряд, закриваючи собою вхід на антресоль. Вона плакала, кажучи, що у неї троє дітей, а чоловік загинув на фронті. Як правило, це діяло на німців, і вони йшли без обшуку.

Євдокія і Феодосія ходили по селах, вимінюючи речі на продукти. Ніна і Ліда навідувалися до Броварів до родичів за картоплею і гарбузами.

Влітку 1942 року Анатолій, вийшовши на вулицю, потрапив в облаву і зник. Очевидно, в ньому розпізнали єврея і розстріляли.

Німці, відступаючи з Києва, виганяли з квартир всіх мешканців. Філіппови і Гаріни ховалися на Батиевій горі в напівзруйнованому бараку над трикотажною фабрикою, а під час облав – в склепах Байкового кладовища.

Слід зазначити, що у Філіппових по декілька днів ховалися і інші євреї. Сусідську сім'ю Штейманів вони пам'ятають до цих пір.

Врятована Нінель Юріївна Гаріна зараз живе в Києві.

Сестрам Філіпповим та їх матері 2000 року присвоєні звання «Праведник Бабиного Яру». 2008 року Філіппова Лідія і Зорич Ніна нагороджені орденами "За заслуги" III ст.
